

INFANTILS

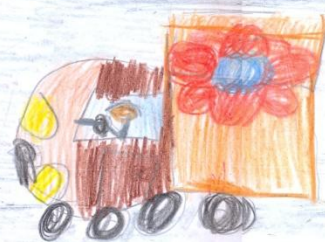
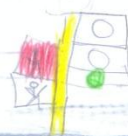
PRIMER PREMI

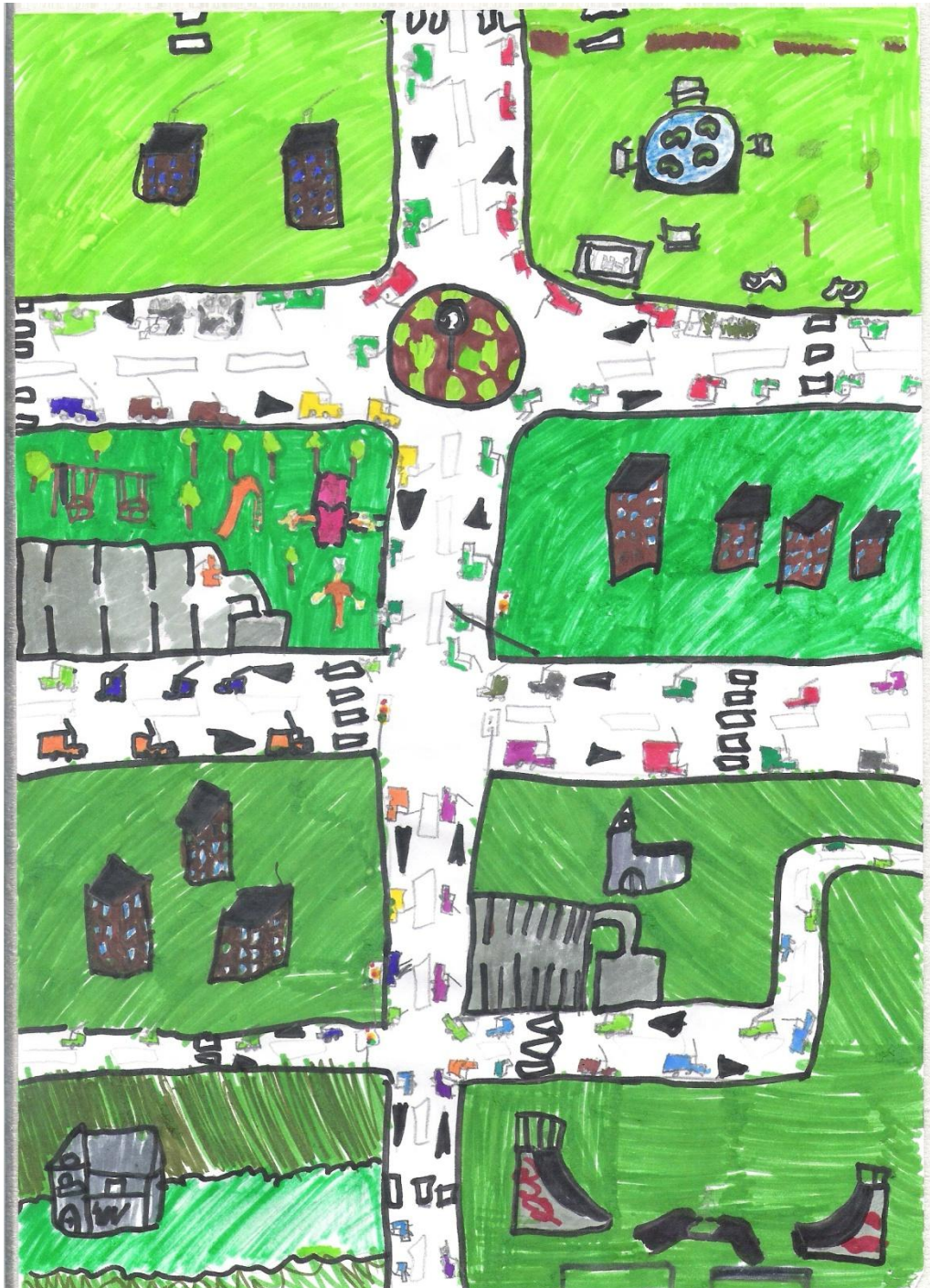
SEGON PREMI

SEGURETAT

VITAL

TERCER PREMI

PRIMER DIBUIX PRESENTAT

JUVENILS

PRIMER PREMI

SEGON PREMI

·La seguretat vial

Si vols travessar el carrer,
abans de fer-ho, mira bé.
No fos cas que passés
Un vehicle i xoqués.

Quan al cotxe vulguis pujar,
El cinturó! abans d'arrencar
Si amb bici o amb moto vas
el casc, el primer que et posaràs.

Tots els senyals has de respectar,
Sinó, un accident pot passar.
Estigues atent al teu voltant,
qualsevol cosa pot estar passant.

Una persona ferida, un mort,
gent que no té tanta sort.
Junts podem això canviar,
Segurs a tot arreu hem d'anar.

La seguretat vial és molt important,
des del més petit fins al més gran.
Si aquest poema t'ha agradat
Segueix-ne els consells, de veritat!

TERCER PREMI

MENCIÓ ESPECIAL

TANT DE BO!

L'Anna es va prendre amb rapidesa el seu cafè amb llet, va agafar la jaqueta i baixà fins al garatge del seu pis. Obrí la porta del seu flamant cotxe nou i segué al seient. Es va fregar els ulls, havia d'estar ben desperta, no fos cas que alguna criatura travessés el carrer sense mirar a banda i banda. Es cordà el cinturó. En realitat, jo ho feia per inèrcia, era un acte que feia a diari sense pensar-ho, n'estava orgullosa. Va engegar el cotxe, tot un seguit de llumetes van encendre's avisant-la del bon funcionament del cotxe. Tot estava en regla, tot en ordre.

El transit matinal era esfereïdor, semblava que tothom s'hagués posat d'acord per sortir de casa aquell moment. L'Anna pensava que havia d'estar ben alerta, ja que sempre hi havia que arribava tard a la feina i capbussat en els seus problemes, conduïa més ràpid del permès; també hi havia el que encara no s'havia pogut treure la son de sobre, i aquest sí que era un bon perill públic! Botzines que xisclaven despertant aquells que encara pensaven en instants de la nit anterior. Si bé tenia una mica de por de rascar la pintura del seu nou vehicle acabat de comprar, conduïa sense por, si s'havia tret el carnet, és que podia governar perfectament aquell modern transport, sols havia d'estar ben atenta. Girà a mà esquerra, direcció obligatòria.

Prou bé que es coneixia el recorregut! El sol començava a acariciar les cares rere els vidres entelats pel fred. Es posà les ulleres de sol, per protegir els seus delicats ulls blaus, més d'una vegada havia quedat enlluernada. El semàfor verd, perfecte. Continuà avançant a una velocitat constant però relativament baixa. Des de lluny pogué observar el llum vermell del punt més alt del semàfor següent, com un guàrdia urbà que dirigeix el tràfic. Reduí la velocitat fins a aturar-se. En qüestió de segons, el motor tornava a accelerar. Ressonaven els despertadors d'aquells que s'havien tornat a dormir després del primer ressò d'aquella petita andròmina. Ja sortia de la ciutat, accelerà una mica.

Un cotxe que anava massa a poc a poc a poc l'obligà a disminuir la velocitat. Volgué avançar-lo, però la línia no discontinua sobre l'asfalt li ho prohibia. Engegà els llums, entrà en un túnel. Després d'haver-lo travessat, els tornà a desconnectar. Una corba tancada, el senyal de perill. Quan entrà al petit bosc de fullatge verd fosc, veié el senyal de trànsit amb un triangle vermell que avisa que poden travessar animals, així que fa reduir la velocitat del seu automòbil. Llavors la carretera es feia més estreta, com indicava el rètol. Trenca a mà esquerra, ja estava arribant. Al cap de dos minuts, ja es trobava dins el pàrquing. Bé, a la primera plaça no podia aparcar, ja que estava reservada per als treballadors discapacitats. Continuà obrint-se pas entre el laberint ben ordenat de vehicles diversos. En aquell espai estava prohibit aparcar. Quan trobà una plaça lliure, va fer una petita maniobra i va tenir el cotxe encabit en el forat. Va treure la clau.

No ha estat tant difícil com li semblava, se sentia segura d'ella mateixa. I és deia: "Sóc una bona conductora, sóc prudent i obeeixo els senyals de trànsit!" i sense voler, somrigué, i és que conduint relaxat però atent, fent cas de les indicacions que algú ha

posat allí per evitar problemes, està segura que tindrà moltes menys possibilitats de tenir un accident. Tant de bo tothom fos com ella! Tant de bo tothom pensés com ella, tant de bo no hi hagués tota aquesta gent prepotent, que perd el control i sega les vides a tantes persones, cada dia, en el món. Tant de bo. Tot aniria molt millor si tots poséssim una mica més de la nostra part, estant més atents i respectant les normes de circulació, que si existeixen, són per al nostre bé. Tot aniria molt millor. Tant de bo...